Meneer Matthew Cuthbert? Van het Groene Huis?

Ik ben blij u te zien.

Ik had net besloten dat ik in die prachtige kersenboom zou gaan slapen als u niet kwam.

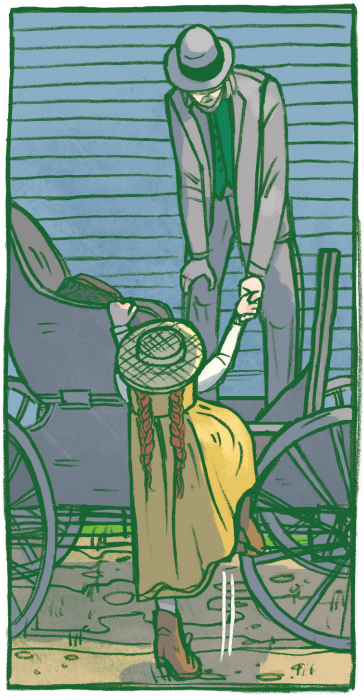

Wat is dit een kleurrijke plek!

Ik doe mijn ogen dicht als we over de brug rijden. Anders ga ik fantaseren dat hij instort.

Oef, mijn verbeelding leidt een eigen leven. Kon ik mijn rode haar maar wegdenken.

Dat lukt me wel met mijn sproeten, mijn sprietige lichaam en lelijke groene ogen – zelfs met mijn saaie naam Anne – maar niet met dit haar.
Tot mijn eeuwige, grote verdriet.

Wat zou u liever willen zijn: van een onaardse schoonheid, ontzettend slim of engelachtig braaf? Ik kan nooit kiezen.

Praat ik te veel? Ik kan stoppen, hoor.

Praat zoveel je wilt.

Oh!

Ik noem die weg vanaf nu de Witte Weg van de Verrukking.

chirp chirp
kwaak
En die vijver! Het Meer van de Stralende Wateren.

Ik zou wel kunnen zingen. Ik ben bijna thuis!

Waar is de jongen?

Er was geen jongen. Alleen zij.

En ik kon haar daar niet achterlaten. Foutje of niet.

Ik had het kunnen weten! Nooit wil iemand me!

Rustig maar, kind. We gaan je vanavond niet terugsturen.

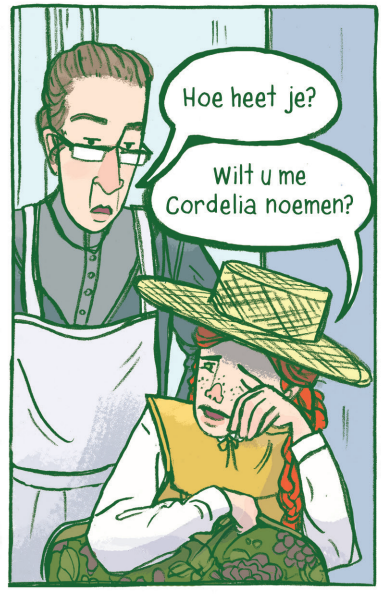
Hoe heet je?
Wilt u me Cordelia noemen?

Cordelia? Heet je zo?

Eigenlijk heet ik Anne Shirley, Anne met een E.
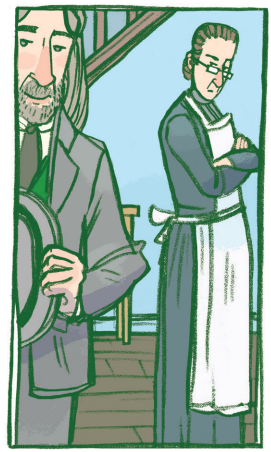
Niet Ann.